— Ὁ καϋμός σου, εἶνε ἱερός, κι' ὁ Θεὸς ἀκούει τὴ μεγάλη ἐπιθυμία σου.

— Νὰ πᾶρε τὸ αὐγὸ αὐτό, καὶ τὸ Μεγάλο Σάββατο τὸ βράδυ, σπάσε το. Ἕνα φόρεμα μεταξωτὸ θὰ ἔβγῃ ἀπ' αὐτό, φόρεσέ το καὶ πήγαινε νὰ προσκυνήσῃς !

Ἡ παπαροῦνα τῶκρυψε στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς της. Ἀναπνοὴ δὲν ἔπερνε, γιὰ νὰ μὴ τὸ ραγίσῃ ! Ἀριστερὰ δὲν πλάγιαζε, μὴν τύχῃ καὶ τὸ σπάσῃ ! Σιγὰ-σιγὰ περπάταγε, μὴν πέσῃ καὶ τὸ χάσῃ!..

Ὡς ποὺ χτυπῆσαν ἡ καμπάνες τῆς Λαμπρῆς καὶ ἀναγάλλιασε ἡ πλάσι. Τὰ πουλιὰ λαλῆσαν στὶς φωλιές, τὰ ψηλὰ τὰ δένδρα κουνῆσαν τὶς κορφές τους, σᾶν νὰ χαιρετοῦσανε τὰ ἀντικρυνὰ βουνά, τὰ λούλουδα ἀνοίξανε καὶ κλείσαν, τὰ μοσχοβότανα καὶ τὰ θυμάρια ἄφησαν μοσχοβολιστὲς πνοές, τὰ ρέμματα τραγούδησαν, καὶ τὰ θηρία βγῆκαν ἀπὸ τὶς φωλιές, χωρὶς νὰ πειράξουνε κανέναν !...

Τότε ἡ παπαροῦνα ἔβγαλε, ἀπὸ τὴ καοδιά της τὸ αὐγό. Ἦταν κόκκινο ἀπὸ τὸ αἷμα της, ζεστὸ ἀπό τὴν ἐπιθυμία της.

Τὸ σπάει καὶ σᾶν καπνός, σᾶν σύννεφο, πετάχτηκε ἕνα ἄλικο, κατακόκινο σᾶν τὴ φωτιά, κυματιστὸ καὶ πηδηχτό, σᾶν ἀέρας ἐλαφρὸ καὶ γιαλιστερὸ σᾶν τὸ νερό, φόρεμα ἀπὸ μέσα !

Τὸ φόρεσε καὶ πῆγε στὴν ἐκκλησιά, ὡραία σᾶν βασίλισσα !

Ὅλοι τὴν εἶδανε καὶ θαμβωθήκαν !

Ὅλοι γουρλωσαν, σᾶν αὐγά τὰ μάτια τους μόλις τὴν εἶδαν.

Κι' ὁ βασιλιᾶς κατέβηκε νὰ τὴ καλωσορίσῃ !

Καὶ ἀπὸ τότε τὴν εἴπανε «Μπουζάνκα», Πασχαλίτσα, Πασχαλούδα, καὶ ἀπὸ τότε ἔτσι τὴ λένε στὴ Μακεδονία...

***

Ἀπάνω στὰ Καρέστια, ἄκουσα καὶ μιὰ ἄλλη παράδοση γιὰ τὴ καταγωγὴ τῆς Παπαρούνας :

«... Σᾶν πηγαίναν λέει, νὰ σταυρώσουν τὸν Χριστό, φορτωμένον τὸ σταυρό του, ποὺ τοῦ ἔσχιζε, τοὺς ὤμους του, χοντρὲς αἱματηρὲς σταλαγματιὲς τρέχαν ἀπὸ τὸ μέτωπό του, ποὺ τὸ τρυποῦσαν τὸ φαρμακερὰ ἀγκάθια τοῦ ἀγκαθένιου στεφανιοῦ....

Ἔφριττε ἡ γῆ, σὶν ἄγγιζε ἀπάνω της, τὸ θεῖο αἷμα, ἔτρεμε καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ δεχθῇ... Καὶ σὲ κάθε σταλαγματιὰ πετιόταν ἀπ' τὴ γῆ ἕνας λεπτὸς πράσινος μίσχος, σαν πράσινη μεταξωτὴ κλωστή, γιὰ νὰ τὴν κρατήσῃ ψηλὰ ἀπὸ τὸ χῶμα τὸ ἁμαρτωλὸ, τὸ χῶμα της τὸ λερωμένο, τὸ πατημένο ἀπὸ τὰ ποδια τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰ πόδια τῶν ἑβραίων !...

Καὶ ἡ σταλαγματιὲς τοῦ αἵματος, μόλις ἀγγίζανε τὸν μίσχο τὸν λεπτὸ ἀπλώνανε ἀπάνω καὶ ἔτσι γινήκαν ἡ παπαροῦνες...

Συμβολίζουν τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ γιὰ τοῦτο εἶνε πάντα ἔξω στὶς ἐξοχές τὶς καθαρὲς καὶ βγαίνουν ἄρθονες κάθε Μεγάλη Ἑβδομάδα...»

Καὶ ἀπὸ τότε τὴν εἴπανε «Μπουζάνκα» Πασχαλούδα, δηλαδή.

***

Ἀρκοῦνε ὅμως γιὰ σήμερα αὐτά... Ἄλλοτε θὰ σᾶς μιλήσουμε καὶ πάλι γιὰ τη παπαροῦνα καὶ γιὰ τ' ἄλλα χόρτα καὶ λουλούδια τοῦ ἀγροῦ.

Σταμ. Σταμκτίου

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΑΜΕ ΜΕΣ' ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Τῆς **Ρενὲ Βιβιέν**

Τὸ βράδυ κάπως πάλι ζωντανεύει, τ' ἀρώματα τῶν λουλουδιῶν αὐτῶν. Ἂν θὲς πᾶμε μαζὶ νὰ τ' ἀπολαύσουμε.

***

Εἶν' ἡ καρδιά μου ἀπ' τοὺς παλιοὺς καημούς της λυτρωμένη, κ' ἡ ἀτάραχη γαλήνη τῆς ψυχῆς μου, μήτε ἀγρυπνεῖ, καὶ μήτε λαχταρεῖ.

***

Εἶνε στὴ γῆ τόση ὀμορφιὰ χυμένη. Γιὰ δές την, εἶναι τώρα τόσο ὡραία, σὰν τὴν βραδυὰ τῆς πρώτης δημιουργίας.

***

Νὰ ποὺ κάτοια ἄστρα μέσ' στοὺς οὐρανούς, σὰν ἀποπλανημένα καὶ χαμένα, ρίχνουν σὲ μᾶς, ἐξαίσια τὸ φῶς τους.

***

Νὰ ποὺ ἐπὶ τέλους κατεβαίνει ἀπάνω μας, ἡ ὄμορφη νύκτα, ποὺ εἶν' ἔτοι γλυκειά, γιὰ ὅποιον πεθαίνει, εἴτε εἶνε ἀπελπισμένος.

***

Ὅπου ἡ ψυχή μας, ρευστὴ σὰν τὸ νερό, φεύγει δίχως ἄγκυρα ἢ πανί, δίχως οὔτ' ἕνα φάρο στὸ ὁροτάδι.

***

Γιὰ ὅσους εἶνε κουραομένοι ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ βράδυ εἶν' ἄουλο, ἄδυτο, ναός.

***

...Γιατὶ μοῦ λὶς γι' ἀγάπη, ὅλο γι' ἀγάπη ; Εἶμαι ἥσυχη, καὶ κάθομαι μονάχη, καὶ κοιτόζω.

Μετάφρ. **Ν. Δ.**

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Αἱ πρόοδοι τῆς Ἀεροπλοΐας

Τὸ ἀεροπλάνο τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς τώρα στοὺς πολέμους, ὡς μεταφορικὸν μέσον θὰ καταστῇ ὅπως φαίνεται, μὲ τὸν καιρὸν ἀκόμη περισσότερο χρήσιμο στὸν ἄνθρωπο. Τὴν χρησιμοποιήσι του σὲ πειὸ ταπεινὰ ἀλλὰ καὶ πρακτικὰ ἔργα τὴν ἐνεπνεύσθη πρῶτος ἕνας Ἄγγλος γαιοκτήμων. Ὁ ἀγρότης αὐτὸς θέλοντας νὰ ραντίσῃ μιὰ μεγάλης ἐκτάσεως πατατοφυτεία του μὲ ἕνα ὑγρὸν κατάλληλον πρὸς ἐξόντωσιν τῆς κάμπιας ποὺ καταστρέφει τὶς πατατιές, ἐσκέφθηκε νὰ ψεκάσῃ τὴν πατατοφυτεία του ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ γιὰ νὰ τελειώνῃ μιὰ ὥρα γρηγορώτερα, ἀνέβηκε ἐφοδιασμένος μὲ τὸν ψεκαστῆρα του σ' ἕ α ἀεροπλάνο. Με τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ ράντισμα τῆς φυτείας καὶ καλλιτερα ἔγινε καὶ πειὸ γρήγορα. Σὲ διάρκεια δηλαδὴ 25 λεπτῶν τῆς ὥρας ἐνῶ διαφορετικὰ θὰ τοῦ χρειαζόντουσαν 2—3 ἡμέρες γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτή.

***

Πρὸς ἀνεύρεσιν λευκῶν...Ἰνδῶν

Ὁ δόκτωρ Ἐρβὲρτ Σπένσερ Λίκεϋ, ἡ γυναίκα του καὶ ἕνας «ὀπερατὲρ» κινηματογράφων, ἀνεχώρησαν τελευταίως ἀπὸ τὸ Μπρούκλιν γιὰ μιὰ ἐξερεύνησῃ ποὺ θὰ διαρκέσῃ 4 5 μῆνες.

Πρόκειται ἁπλούστατα, ν' ἀναζητήσουν καὶ ν'ἀνεύρουν τὰ ἴχνη μιᾶς παραδόξου φυλῆς «Λευκῶν Ἰνδῶν», φυλῆς πολεμικῆς καὶ ἡμιαγρίας, τὴν ὁποίαν, ὅπως ἀναφέρει, ἀνεκάλυψε πρὸ εἰκοσαετίος περίπου ὁ διάσημος ἐξερευνητὴς Κάπταρ Βίντεϋ, στὴν «ζούγκλα» τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Βίντεϋ ἀνεκάλυψε τὴν ὕπαρξή της ἡ φυλὴ αὐτὴ δὲν ἔδωσε κανένα σημεῖο ζωῆ . Μερικοὶ περιηγηταὶ μόνον ἀναφέρουν ὅτι ἔτυχε νὰ συναντήσουν στὰ ταξείδια τους στὴ Β.Ἀμερική, μερικοὺς τῶν Ἰνδῶν αὐτῶν. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, πάλιν κάποιος ἄλλος ἐξερευνητής, ὁ δόκτωρ Χάμιλτον, ἐπλανήθη ἕως τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσεν, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Βίντεϋ,ἡ φυλὴ αὐτή, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν ἀνεύρῃ.

Ὁ ὀπερατὲρ κ. Νόϊς, ὁ ὁποῖος ἔζησε 4 χρόνια μαζὶ μὲ τοὺς ἀγρίους Ἐσκιμώους, ἔχει πάρει μαζὶ του δεκαπέντε χιλιάδες μέτρα κινηματογραφικοῦ ἀρνητικοῦ φίλμ,ἐλπίζει δὲ γυρίζοντας νὰφέρῃ μαζὶ του πλήρη ἀπεικόνιση τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν παραδόξων αὐτῶν λευκῶν... Ἰνδῶν.. ἂν τοὺς βρῇ φυσικά

***

Καὶ κάτι ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει...

Κάποιο γαλλικὸ ἐπιστημονικὸ περιοδικό, δημοσιεύει στὸ τελευταῖο του φύλλο ἕνα ἀνέκδοτο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει. Πληροφορεῖ ἁπλούστατα, τὸ εὐρωπαϊκὸν κοινόν, ὅτι στὴν Ἑλλάδα γίνονται οἱ πιὸ... πολιτισμένες ληστεῖες τοῦ κόσμου ! Ἰδοὺ λοιπὸν ποὺ μποροῦμε νὰ καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα οἐ κάτι καὶ μεῖς πολιτισμένοι.

Ἂς μεταφράσουμε ὅμως τὸ ἀνέκδοτο τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ.

Στὸν καιρό μας, γράφει τὸ περιοδικό, οἱ ληστεὶ μεταχειρίζοντοι ὡς μεταφορικὸν μέσον τὸ αὐτοκίνητον. Τελευταίως ὅμως, στὰ ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα, ἔγινε κάτι πολὺ πιὸ πρωτότυπο : Μιὰ ληστρικὴ συμμορία ἐπιβαίνουσα ..ἀεροπλάνου, προσγειώθη ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἀφοῦ ἐλήστευσε ἕνα ὁλόκληρο ἑλληνικὸ χωριὸ τῆς μεθορίου, κουβάλησε τὰ λάφυρά της στὸ ἀεροπλάνο, μπῆκε κι' αὐτὴ μέσα, καὶ ἀνεσόχλητη, ἔλαβε τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς αἰθέρας !...»

Καὶ τὸ γαλλικὸ περιοδικὸ ἐπιλέγει :

«Τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ συνέβη,βέβαια,σὲ μιὰχώρα ὁπωσδήποτε...ἡμιαγρία (!) ὅπου θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ τοποθετηθοῦν εἰδικὰ κατοπτευτικὰ μηχανήματα γιὰ τὰ ἀεροπλάνα.. Ἂς χρησιμεύσῃ ὅμως παράδειγμα στὶς ἀστυνομίες τῶν πολιτισμένων χωρῶν, γιὰ νὰ τοποθετήσουν αὐτὲς τέτοια μηχανήματα, ἐκτὸς ἂν θέλουν ν' ἀρχίσουν νὰ δέχωνται καὶ αὐτὲς ἐναέριες ληστρικὲς ἐπιδρομές !..»

***

Μία ἀνακάλυψις στὸ Νέο Μεξικὸ

Μία ἐπιστημονικὴ ἀποστολή, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἐπιχειρήσῃ ἕνα ταξεῖδι μέχρι τοῦ Νέου Μεξικοῦ, γιὰ νὰ ἐξερευνήσῃ μερικὲς περίεργες σπηλιὲς ποὺ ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ, πέρισυ, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας δόκτωρ Βίλλυς Λῆ. Πολλὲς ἀπὸ τὶς σπηλιὲς αὐτὲς ἔχουν βάθος πολλῶν χιλιομέτρων καὶ πλάτος ἑκατοντάδων μέτρων. Τεράστιοι δὲ καὶ ὑπεροχοι σταλακτίται καὶ γιγαντιαῖοι σταλαγμῖται στολίζουν τό ἐσωτερικόν των.Τὰ σπήλαια αὐτὰ ἡ κυβέρνησις τῆς Οὐασιγκτῶνος, ἔσπευσεν ἀμέσως μόλις ἀνεκαλύφθησαν νὰ τὰ χαρακτηρίσῃ ὡς «Ἐθνικὰ Μνημεῖα».

Ὁ δόκτωρ Λῆ ἔχει ἀναλάβει νὰ ἀνακαλύψῃ τρόπο εὔκολον εἰσόδου στὶς σπηλιές, γιατί, πρὸς τὸ παρὸν ἡ μόνη εἴσοδός τους εἶνε ἕνα... βαθύτατο πηγάδι, κάθετο, ὕψους 170 ποδῶν !

Στὶς σπηλιὲς αὐτὲς ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἑκατομμύρια-ἑκατομμυρίων μικρὲς πολύχρωμες πεταλουδίτσες. Κάθε πρωΐ, οἱ πεταλουδίτσες αὐτὲς βγαίνουν μέσ' ἀπὸ τὸ πηγάδι, τόσο πολλὲς μαζύ, ὥστε θαρρει κανεὶς ὅτι ἀναθρώσκει καπνός ! Αὐτὸ, διαρκεῖ ἐπὶ πολλὲς ὧρες ἐπαναλαμβάνεται δὲ ὅταν βραδυάζει, ὁπότε ἡ πεταλουδίτσες γυρίζουν πίσω στὴ φωλιά τους !